

Familie ophører. Det er det, man ikke maa glemme, man maa ikke tale, som om Pension var Noget, man giver af Naade, udover hvad Embedsmændene egentlig have Ret til. Den Betragtning er aldeles falsk, at Embedsmanden har Ret til Løn, men at det er en Naadesag, at han faar Pension. Vedberlaget for Embedsgjæringen kan gives i en forskjellig Form. Man kan give en Løn, ved hvilken man siger, at Embedsmanden selv maa sørge for de Aar, den Fremtid, der ligger bagefter hans Embedsvirksomhed; vi give ham saa Noget, at han, naar han er en forstandig og sparsommelig Mand, kan lægge Noget op, og derfor give vi enten ingen eller en ringe Pension; eller man kan sige: vi give Embedsmanden kun, hvad han efter de Krav til Livet, som han efter sin Dygtighed er berettiget til at stille, sømmelig kan leve af, men hvoraf han ikke kan lægge Noget op, og vi tilstaa ham derfor en udover Embedstiden vedvarende Indtægt, som nedfattes noget, fordi han, efter at være aflediget fra Embedet, ikke ganske behøver det Samme, som medens han var i det, men som dog heller ikke bør nedfattes mere, end at han kan have en nogenlunde til de samme Livsvilkaar svarende Stilling. Gjør man ikke det, saa forhindrer man Embedsmanden i at arbejde med Villid og Ro, med Ansæendelse af sine Kræfter til det Sidste i sin Embedsgjæring under den Forvisning, at naar Kræfterne ere ophørte, vil han være stillet ikke altså ugunstigt. Nu er Spørgsmaalet altså: have vi ved de Gagelove, vi i de senere Aar have vedtaget, stillet os paa det Standpunkt, at vi med Rette kunne sige, at vi have Statsembedsmænd, som ere i Stand til, medens de ere i Embede, at sørge for de kommende Dage og skaffe sig en sikker Eksistens i Allderdoms- eller Sygdomsaaar? Og da siger jeg ganske bestemt: det have vi ikke gjort; vi have ikke sat Embedsmanden i Stand til at lægge Noget til Side under almindelige Forhold. Der er enkelte, hvis Familieforhold kunne gjøre dem det muligt, men der er ogsaa mange, som ikke kunne det, og der er mange, som ikke naa den Gjennemsnitsstilling, som ved de i Gage-lovene opførte Lønninger ere tiltænkte Embeds-

mænd med Familie. Det er denne Hovedbetragtning, jeg tror vi maa gaa ud fra.

Seg skal nu ikke gaa langt ind paa de enkelte Pensionsbestemmelser, som den ærede Finantsminister har gennemgaaet, men jeg skal dog dvæle et Døgn ved et Par af dem. Man har rykket de Aar, efter hvilke man opnaar Pension af en vis Størrelse, længere ud, og det har man gjort paa samme Tid, som man har gjort Opnaaelsen af en pensionsberettiget Stilling langt vanskeligere, og ogsaa rykket den længere ud. Vi have — og jeg tror i det Hele med Rette, skjøndt der ved enkelte kan være Tvivl — omskabt en hel Del pensionsberettigede Embeder til forberedende Stillinger uden Pensionsret, ikke blot i Ministerierne, men ogsaa i Hæren f. Ex. Sekondlieutenantstillingen osv. Nu rykker man endvidere Pensionsretten saaledes ud, at, medens man før havde Afgang til det Halve af Embedsindtægten, naar man af uberegnelig Grund udtraadte af Embedet, efter at have bestyret det i 10—20 Aar, opnaar man nu først denne Halvdel betydelig senere, og tillige nedsetter man, hvad der overhovedet kan opnaas, Maximum af Pensionen, til tre Femtedele, og man tilføjer endda en Bestemmelse, hvorpaa den ærede Finantsminister gjorde opmærksom, hvorved det ikke bliver tre Femtedele af Embedets virkelige Nettoindtægt, der gives i Pension. Finantsministeren brugte som Exempel et Embede paa 1,800 Rd., for hvilket Pensionen, naar Embedsmanden havde været 30 Aar i Embedet, vilde blive beregnet til tre Femtedele af 1,600 Rd. Men lad os forsøge med et Embede paa 2,400 Rd. Her bliver der fradraget en Trediedel af den ene Halvdel, 1,200 Rd.; de tilbageblivende 800 Rd. lagte til den anden Halvdel, give 2,000 Rd., og tre Femtedele heraf er 1,200 Rd. Lad os altså sige rent ud — hvorfor skule det saaledes? — Meningen med Loven er, at ethvert Embede, der har en Indtægt af 2,400 Rd. eller derover, kan i det Høieste opnaa Halvdelen af Embedsindtægten i Pension; det er i Virkeligheden, hvad der staar i Loven, og det er derfor i det Hele en otios Bestemmelse, at det tilføjes, at den høieste Pension er 2,000 Rd. Sa, der er nogle saa Embeder i Danmark, der have en